

Sygn. akt I ACa 371/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Jolanta Terlecka
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Alicja Surdy
Protokolant	Agnieszka Pawlikowska

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2012 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa G. O.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi Wojewódzkiemu im. (...) P. II w Z.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu

z dnia 30 marca 2012 r., sygn. akt I C 817/08

uchyla w całości zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Zamościu, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

I ACa 371/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 marca 2012r. Sąd Okręgowy w Zamościu oddalił powództwo G. O., który w pozwie wniesionym przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi Wojewódzkiemu w Z. domagał się zasądzenia na jego rzecz zadośćuczynienia i odszkodowania za błąd w sztuce lekarskiej.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

Powód 24 listopada 2007r. przeszedł w pozwanym Szpitalu zabieg zamknięcia ubytku przegrody międzyprzedsionkowej (zamknięcie metodą przez skórną - wprowadzenie okludera). Badania przedoperacyjne wykonali lekarze pozwanego, natomiast kwalifikacje do zabiegu i sam zabieg wykonali dr hab. M. D. i dr M. K. na podstawie zawartych z pozwanym umów zlecenia. Lekarze pozwanego jedynie asystowali podczas zabiegu. Po kilku godzinach po zabiegu doszło do nagłego pogorszenia stanu powoda, utraty przytomności, rozpoczęto

akcję reanimacyjną i zdecydowano o natychmiastowym przewiezieniu pacjenta w stanie agonalnym na blok kardiochirurgiczny. Rozpoznano wstrząs kardiogeny na skutek tamponady osierdzia w trakcie reanimacji. Rozcięto klatkę piersiową, wyjęto okluder, zamknięto (...) łątką z osierdzia. Po kilku godzinach z powodu krwawienia pooperacyjnego otworzono klatkę piersiową poprzez ranę pooperacyjną.

Sąd Okręgowy uznał, iż w sprawie ma zastosowanie art. 429 kc. Pozwany powierzył wykonanie zabiegu profesjonalistom, lekarze M. D. i M. K. są pionierami w wykonywaniu takich zabiegów, nie można zatem przypisać pozwanemu winy w wyborze.

Odnosnie opieki pooperacyjnej nad powodem Sąd Okręgowy opierając się na opinii instytutu wykluczył jakiegokolwiek nieprawidłowości.

Od tego wyroku powód złożył apelację zarzucając niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy wskutek naruszenia:

- art. 328 § 2 kpc w zw. z art. 233 § 1 kpc przez sporządzenia uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia w sposób wadliwy;
- art. 217 § 2 kpc w zw. z art. 227 kpc przez oddalenie wniosku powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych mimo, że wskazywane we wnioskach dowodowych okoliczności sporne nie zostały dostatecznie wyjaśnione;
- art. 233 § 1 kpc przez dokonanie oceny dowodów w sposób dowolny ;
- art. 290 § 1 kpc w zw. z art. 233 § 1 kpc przez przyjęcie, że wywołana w sprawie opinia w sposób przejrzysty i wyczerpujący odpowiada na stawiane pytania;
- art. 429 kc przez jego zastosowanie i przyjęcie, że pozwany zwolniony jest od odpowiedzialności,
- art. 430 kc w zw. z art. 425 kc w zw. z art. 441 kc w zw. z art. 445 kc przez ich niezastosowanie, a ponadto nierozpoznanie istoty sprawy.

Wskazując na powyższe powód wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania ewentualnie zmianę i uwzględnienie powództwa.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Sąd Okręgowy wychodząc z błędnego założenia, że w sprawie ma zastosowanie art. 429 kc, w konsekwencji czego pozwany szpital nie odpowiada za błąd w sztuce lekarskiej popełniony przez lekarzy działających w oparciu o umowy zlecenia nie rozpoznał istoty sprawy. Pozwany szpital jako samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej, który zlecił udzielanie świadczeń zdrowotnych lekarzom wykonującym indywidualną praktykę ponosi solidarnie z tymi lekarzami odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przy udzielaniu tych świadczeń na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2007r. Nr 14, poz. 89 t.j.).

Przyjmując odpowiedzialność pozwanego szpitala co do zasady należy stwierdzić, iż materiał dowodowy zebrany w sprawie nie daje podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia. Opinia sporządzona na zlecenie Sądu przez (...) Medyczny w K. Katedrę i Zakład Medycyny Sądowej nie daje odpowiedzi na podstawowe pytania: czy wybór metody leczenia ubytku w przegrodzie międzyprzedsionkowej G. O. był prawidłowy i czy zabieg przezskórnego zamknięcia ubytku został wykonany prawidłowo. Biegłym zresztą nie zadano tych pytań albowiem Sąd ograniczył się do tezy dowodowej podanej w piśmie procesowym pełnomocnika powoda nie precyzując pytań we własnym zakresie. Część odpowiedzi na szczegółowe, specjalistyczne pytania była w ogóle nieprzydatna albowiem dla sądu jest bez znaczenia np. jaką metodą czy stop flow czy inną wykonano badanie, istotne jest to czy działania lekarzy były prawidłowe.

Stanowisko Sądu w części dotyczącej odpowiedzialności pozwanego za opiekę pooperacyjną jest tak lakoniczne, że nie poddaje się kontroli instancyjnej.

Z tych względów i na podstawie art. 386 § 4 kpc i art. 108 §2 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.